

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tàn ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

ẤN ĐỘ: Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp cho lực lượng An ninh Ngành công nghiệp Trung ương ở sân bay quốc tế Hyderabad

Bài viết của một học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Ấn Độ

[MINH HUỆ] Gần đây tôi đã có cơ hội hiếm có để gặp gỡ một sỹ quan chỉ huy cao cấp của sân bay quốc tế Hyderabad. Tôi đã giải thích về môn tu luyện Pháp Luân Đại Pháp của chúng ta và cho ông xem một số video giảng chân tướng. Ông đã rất tốt khi cho phép chúng tôi giới thiệu môn tu luyện của mình với gần 500 nhân viên an ninh ở thị trấn nằm gần sân bay của họ trong vòng một tuần. Ông cùng với các quan chức cao cấp khác và các nhân viên cũng đã tham gia.

Chúng tôi đã giới thiệu các cuốn sách của mình (cuốn Pháp Luân Công và cuốn Chuyên Pháp Luân) bản tiếng Anh và tiếng Hin-đi cho vị sỹ quan chỉ huy cao cấp. Một số người tham gia đã mua các cuốn sách. Những người tham gia đánh giá cao môn tu luyện và công việc mà các học viên trên khắp thế giới đang làm vì sự hòa bình và hòa hợp toàn cầu.

Trưởng lực lượng an ninh đã đặt các bức hình hướng dẫn luyện công của Sư phụ từ cuốn Pháp Luân Công lên bảng thông báo của họ vào ngày hôm sau. Nó đem lại cho chúng tôi một cảm giác âm áp khi nhìn thấy chúng ở đó.

Thật đáng buồn khi ở Trung Quốc, các học viên lương thiện và tốt bụng vẫn đang bị Đảng Cộng sản Trung Quốc bức hại, trong khi ở các quốc gia khác, môn tu luyện dựa trên Chân - Thiện - Nhẫn của chúng ta đang phát triển.

Bên cạnh việc giới thiệu các bài công pháp hàng ngày, một số đoạn trong cuốn Chuyên Pháp Luân đã được đọc cho lực lượng an ninh.

Chúng tôi cũng giới thiệu môn tu luyện của chúng ta cho các học sinh tiểu học ở trường quốc tế nổi tiếng Aurobindo và Pragati Vidyalaya (còn gọi là trường Gujrathi) trong một tuần. Hầu hết các em học sinh, cùng với các giáo viên và hiệu trưởng, đều vui thích luyện các bài công pháp. ◇

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP ĐÃ CỨU SỐNG TÔI

Bài viết của một học viên ở tỉnh Hà Bắc, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Năm nay tôi 54 tuổi, ở huyện Ninh Tân, tỉnh Hà Bắc. Em gái tôi đã giới thiệu với tôi về Pháp Luân Đại Pháp, nhưng do bị tẩy não bởi sự tuyên truyền của Đảng Cộng sản Trung Quốc, tôi đã thể hiện một thái độ rất khó chịu và thiếu tôn trọng đối với Đại Pháp và Sư phụ.

Tháng Giêng năm 2012 Âm lịch, tôi được bệnh viện địa phương chẩn đoán mắc bệnh ung thư ruột giai đoạn cuối. Tôi được chuyển đến một bệnh viện nổi tiếng ở Bắc Kinh và bắt đầu đợt xạ trị, và tiến hành một ca mổ ruột. Tuy nhiên, tình trạng của tôi không được cải thiện. Tôi liên tục bị sốt cao và không thể ăn uống gì sau ca mổ. Bác sĩ nói với gia đình tôi rằng tôi sẽ không sống được lâu nữa.

Em gái tôi đã nói với tôi rằng: “Nếu chị thành tâm niệm ‘Pháp Luân Đại Pháp hảo’ thì chị có thể phục hồi một cách thần kỳ đấy! Đó là cách duy nhất để cứu sống chị.”

Tôi đã nghe theo lời khuyên của em gái và niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo!” và “Chân - Thiện - Nhẫn hảo!” cả ngày. Vài ngày sau đó, cơn sốt của tôi đã biến mất và khuôn mặt của tôi hồng hào trở lại, tôi thậm chí còn có thể đi bộ một cách chậm rãi.

Sư phụ Lý đã ban cho tôi một cuộc sống mới. Cũng từ đó, tôi đã trở thành một học viên Pháp Luân Đại Pháp. Con xin tạ ơn Sư phụ! ◇

CANADA: Bộ phim Trung Quốc Tự do được chiếu tại Liên hoan Phim Nhân quyền Winnipeg

Bài viết của Trương Uyên từ Toronto

[MINH HUỆ] Vào ngày 20 tháng 03, bộ phim từng giành được nhiều giải thưởng quốc tế Trung Quốc Tự do: Lòng dũng cảm theo tín ngưỡng, đã được trình chiếu tại Liên hoan phim Nhân quyền Winnipeg. Hơn 100 khán giả đã tham dự diễn đàn sau buổi trình chiếu phim tại rạp IMAX. Hai giáo sư từ trường Đại học Manitoba, các chuyên gia về nhân quyền và châu Á đã thuyết trình tại diễn đàn. Một học viên Pháp Luân Công cũng kể lại trải nghiệm bị bức hại của mình ở Trung Quốc.

Trung Quốc Tự do: Lòng dũng cảm theo tín ngưỡng là bộ phim tài liệu được sản xuất năm 2012 về cuộc đàn áp Pháp Luân Công. Michael Perlman là đạo diễn cho bộ phim này. Trung Quốc Tự do: Lòng dũng cảm theo tín ngưỡng kể về câu chuyện của hai học viên Pháp Luân Công bị bỏ tù và bị bức hại vì niềm tin của mình. Bộ phim đã đạt giải thưởng ở nhiều liên hoan phim, bao gồm Liên hoan Phim Tự do Ngôn luận của INSIGHT Mỹ năm 2012 và Liên hoan Phim của WorldFest năm 2012. Bộ phim đã được trình chiếu tại nhiều liên hoan phim quốc tế, các tòa nhà Quốc hội và ở hội nghị của nhiều quốc gia, bao gồm Mỹ, Liên minh châu Âu, Canada, Nhật Bản và Thụy Điển.

Liên hoan Phim Nhân Quyền Winnipeg được Hiệp hội Nhân Quyền và Tự do Manitoba tài trợ, tổ chức này được thành lập vào năm 1987. Liên hoan đã diễn ra trong vòng ba ngày. Bộ phim Trung Quốc Tự Do được chiếu vào ngày đầu tiên.

Ben Wang, một học viên Pháp Luân Công bị bức hại ở Trung Quốc, kể về trải nghiệm của mình

Sau buổi trình chiếu, Ben Wang, một học viên Pháp Luân Công đến từ Trung Quốc, đã có một bài chia sẻ và kể về trải nghiệm bị bức hại của mình ở Trung Quốc. Ông đã bị giam trong một trại lao động cưỡng bức, trung tâm giam giữ và một trung tâm tẩy não. Ông bị ép buộc phải lao động nặng và xem các thước video tẩy não được xem như là một phần trong nỗ lực của Đảng Cộng sản Trung Quốc buộc ông phải từ bỏ niềm tin của mình. ◇

HÀN QUỐC: PHẢN ĐỐI TỘI ÁC MỒ CƯỚP NỘI TẠNG Ở TRUNG QUỐC

Bài viết của các học viên Pháp Luân Công ở Hàn Quốc

[MINH HUỆ] Lễ phát hành cuốn sách “Tặng Nhà nước: Lạm dụng ghép tạng ở Trung Quốc” phiên bản Hàn Quốc đã được tổ chức ở Trung tâm Tuổi trẻ Công giáo vào ngày 20 tháng 02 năm 2013. Quyển sách đưa ra một tập hợp những vụ việc được cung cấp bởi 12 chuyên gia từ Hoa Kỳ, Israel, Úc và Malaysia, cùng những số liệu thống kê và bằng chứng từ các nhân chứng. Bản dịch tiếng Hàn Quốc là phiên bản thứ ba của cuốn sách, sau bản tiếng Anh và tiếng Trung Quốc.

Hai ngày sau đó, các tổ chức nhân quyền và các chuyên gia từ nhiều lĩnh vực y tế và pháp luật khác nhau ở Hàn Quốc đã tổ chức một hội nghị với tiêu đề “Thực tại và tương lai của cây ghép nội tạng” tại tòa nhà Quốc hội Hàn Quốc.

Nhật báo Joogang Hàn Quốc, Dong-A Ilbo (Nhật báo Đông Á) và các hãng truyền thông chủ lưu ở Hàn Quốc khác đã đưa tin về những sự kiện này.

Các chuyên gia đã tổ chức một hội nghị ở tòa nhà Quốc Hội nhằm nghiên cứu những giải pháp chấm dứt tội ác mồ cướp nội tạng

Tại sự kiện, bác sĩ Lavee, nguyên Chủ tịch Hội Cây ghép Israel, đã trả lời những câu hỏi từ báo chí. Trong cuốn sách, ông kể rằng nhiều năm trước ông có một bệnh nhân chuẩn bị được cấy ghép tim ở Trung Quốc; bệnh nhân đó nói rằng thời gian chờ đợi nội tạng chỉ

có ba tuần. Cuộc phẫu thuật được hoàn thành trong khoảng thời gian đã hẹn – bác sĩ Lavee đã bị sốc. Sau đó, ông bắt đầu điều tra về tình hình cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc.

Bác sĩ Lavee đã nỗ lực ủng hộ việc thông qua những điều luật về cấy ghép nội tạng của Israel vào tháng 03 năm 2008. Ông nhanh chóng phát hiện rằng những nội tạng được cấy ghép ở Trung Quốc đến từ những tội phạm, tù nhân lương tâm, và cả những học viên Pháp Luân Công, những người bị đàn áp tàn bạo ở Trung Quốc.

Ông đã thúc đẩy việc cấm buôn bán nội tạng quốc tế, hạn chế việc cấy ghép nội tạng sống ở hải ngoại, kiểm soát nghiêm ngặt những nội tạng lưu thông qua các biên giới, và yêu cầu các công ty bảo hiểm ngừng chi trả cho những ca cấy ghép nội tạng bất hợp pháp. ◇

Buổi phát hành sách Tặng Nhà nước phiên bản Hàn Quốc tại Trung tâm Công giáo Tuổi trẻ ở Seoul, Hàn Quốc

Trưởng ban dân phố: Tôi đã thay đổi như thế nào sau khi tu luyện Đại Pháp

Bài của một học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Trung Quốc

[MINH HUỆ] THÔNG QUA VIỆC TUÂN THEO CÁC NGUYÊN LÝ CHÂN – THIÊN – NHÂN, TÔI ĐÃ THAY ĐỔI TỪ MỘT NGƯỜI ÍCH KỸ, LUÔN TRANH ĐẤU VÌ DANH VÀ LỢI THÀNH MỘT NGƯỜI HOÀN TOÀN MỚI. DƯỚI ĐÂY LÀ MỘT SỐ TRẢI NGHIỆM CỦA TÔI.

Trước khi tu luyện

Tôi là trưởng ban dân phố và Bí thư Đảng ủy của địa phương. Trong khi đang đi tuần tra khu phố vào một buổi tối tháng 05 năm 1997, tôi nhìn thấy một số rác thải xây dựng được chất đống ở trước một ngôi nhà. Khi bước vào, tôi thấy một phụ nữ lớn tuổi bị gù cùng với một người đàn ông trung niên ở trong nhà. Tôi hỏi họ: “Những đống rác bên ngoài là của các vị à?” Tôi bảo họ phải mang chúng đi sau khi họ thừa nhận đó là của họ. Người phụ nữ lớn tuổi đáp lại: “Chúng tôi không thể.” Tôi đã phạt họ 100 nhân dân tệ mà không nói một lời nào. Bà ấy nói: “Tôi không có tiền để trả tiền phạt. Lương hưu của tôi không đủ để mua thức ăn.” Tôi nói với bà ấy: “Tôi phải phạt các vị nếu các vị không mang đống rác này đi.” Người đàn ông trung niên và cháu trai của bà ấy đã nộp tiền phạt. Tôi rút tiền vào túi và dùng quỹ phòng để thuê người mang đống rác đi vào ngày hôm sau.

Tôi làm việc cho một doanh nghiệp lớn, được trả lương cao và được hưởng những phúc lợi y tế tốt. Trước thời cải cách hệ thống chăm sóc y tế, tôi có thể yêu cầu để được hoàn trả cho bất kỳ khoản chi phí y tế nào mà tôi có hóa đơn. Bởi sức khỏe tôi rất yếu kém và cần phải dùng rất nhiều loại thuốc khác nhau, tôi đã xuất trình rất nhiều hóa đơn. Tôi để gia đình tôi và thậm chí cả những người họ hàng không được hưởng những phúc lợi này sử dụng tên của tôi cho các chi phí y tế của họ. Điều này đã khiến công ty tổn thất rất nhiều tiền mỗi năm.

Tôi đã hành xử như thế nào sau khi tu luyện

Sau khi đọc các bài giảng của Sư phụ và Chuyển Pháp Luân, tôi đã bị ấn tượng sâu sắc đến mức không thể diễn tả thành lời. Theo tiêu chuẩn của Pháp, thực sự tôi đã cư xử không tốt. Ngay lập tức, tôi nhớ lại việc khi tôi còn là trưởng ban dân phố, tôi đã lấy 100 nhân dân tệ của người phụ nữ bị gù và giữ lại tiền như thế nào. Tôi cảm thấy vô cùng xấu hổ và quyết định trả lại tiền. Tôi đã đến gặp bà ấy vào tối hôm đó. Tôi nói với bà ấy: “Tôi xin lỗi! Tôi đến đây để trả lại bà 100 nhân dân tệ mà bà đã nộp phạt vì đống rác xây dựng.” Bà ấy không nhớ sự việc đó vì đã hơn 10 tháng trôi qua. Cháu trai của bà ấy cũng ở đó. Tôi giải thích: “Tôi đã phạt bà 100 nhân dân tệ vì đống rác chất bên ngoài nhà bà. Cháu trai của bà đã nộp tiền phạt. Bây giờ bà đã nhớ ra chưa?” Người phụ nữ đáp lại: “Chúng tôi đã nộp tiền phạt. Tại sao cô lại trả lại nó?” Tôi giải thích cho họ rằng tôi bắt đầu tu luyện Pháp Luân Công. Là học viên, chúng tôi tuân theo các nguyên lý Chân – Thiên – Nhân để trở thành người tốt. Chúng tôi cố gắng sống tốt và không trục lợi của bất kỳ ai. Họ đồng thanh nói: “Ồ, Pháp Luân Công thật là quá tốt!”

Sau đó tôi nhận ra rằng tôi đã lừa công ty bằng cách tính các chi phí y tế cho gia đình mình. Sau khi trở thành một học viên Đại Pháp vào ngày 04 tháng 03 năm 1998, tôi nói với gia đình mình: “Mẹ sẽ không lợi dụng chế độ nữa. Từ nay trở đi, các con phải tự thanh toán cho các chi phí y tế của các con.”

Tôi đã tu luyện Pháp Luân Đại Pháp được 14 năm. Sư phụ đã tinh hóa thân thể cho tôi, khiến tôi tràn đầy năng lượng và không còn bệnh tật. Đơn vị công tác cũ của tôi không còn phải thanh toán bất kỳ chi phí y tế nào cho tôi nữa. Mặc dù tôi không giàu có nhưng tôi rất hạnh phúc còn tâm trí của tôi được khai mở và tỉnh tại. Tôi đã trở thành một con người mới kể từ khi tu luyện Đại Pháp. ◇

619 dân làng ký vào đơn thỉnh nguyện kêu gọi trả tự do cho ông Triệu Tích Vĩ

Bài viết của một phóng viên Minh Huệ ở tỉnh Liêu Ninh, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Hơn 600 người dân cùng làng của ông Triệu Tích Vĩ đã dùng cảm ký tên vào đơn thỉnh nguyện để yêu cầu chính quyền trả tự do cho ông. Họ đã làm như vậy khi biết rằng ông đang phải chống chọi với căn bệnh viêm gan trong trung tâm giam giữ, nơi ông bị bắt giam bất hợp pháp trong suốt hơn 10 tháng qua.

Chính sách khủng bố Pháp Luân Công đã bước sang năm thứ 15, ngày càng có nhiều người dân Trung Quốc phản đối nó, và công khai ủng hộ những người đồng hương đang bị bức hại thậm tệ bởi chế độ cộng sản chỉ vì họ thực hành quyền tự do tín ngưỡng của mình.

Học viên Pháp Luân Công, ông Triệu Tích Vĩ, đã bị bắt vào ngày 15 tháng 04 năm 2012 trong một cuộc bắt giữ các học viên Pháp Luân Công có quy mô lớn ở xã Tân Bình.

Bản Vệ từ Sư đoàn số 1 của Cục Cảnh sát Phủ Thuận, đã cùng với các nhân viên trong bộ phận của mình và cảnh sát quận Phủ Thuận bắt giữ 24 học viên Pháp Luân Công trong xã Tân Bình. Ông Triệu Tích Vĩ và vợ của ông là bà Hu Shaolie cũng nằm trong số những người bị bắt giữ.

Một số ảnh chụp lại chữ ký và điểm chỉ vào đơn thỉnh nguyện của 619 dân làng kêu gọi trả tự do cho ông Triệu Tích Vĩ một cách vô điều kiện

Cảnh sát đã lục soát nhà của họ mà không có giấy phép. Hơn 10.000 nhân dân tệ tiền mặt đã bị đánh cắp và máy quay phim kỹ thuật số Sony (trị giá hơn 3.000 nhân dân tệ) cũng bị lấy cắp. Một thành viên trong gia đình sau đó đã hỏi về các vật dụng bị đánh cắp, nhưng cảnh sát đã chối rằng họ không lấy chúng.

Ông Triệu đã bị đưa đến Trung tâm Giam giữ Nam Câu, Phủ Thuận, nơi ông bị giam giữ hơn 10 tháng qua. Dưới những điều kiện sinh hoạt khắc nghiệt và căng thẳng của nhà giam, bệnh viêm gan của ông Triệu đã tái phát.

Hiện ông Triệu đang bị giam cách ly bởi căn bệnh truyền nhiễm, tuy nhiên trung tâm giam giữ đã từ chối trả tự do cho ông để ông được điều trị bệnh.

Những người dân làng từ xã Tân Tân đã rất bất bình khi biết về tình hình của ông Triệu. Họ đã ký vào đơn thỉnh nguyện và gửi nó cho Cục Cảnh sát Phủ Thuận để yêu cầu trả tự do vô điều kiện cho ông.

Gia đình của ông Triệu Tích Vĩ đã thuê một luật sư từ Bắc Kinh đến để bào chữa cho ông trước tòa và để bảo hộ quyền công dân của ông Triệu theo hiến pháp Trung Quốc. ◇

Hơn 135 triệu người thoái Đảng Cộng sản Trung Quốc và các tổ chức liên đới của nó

Bài viết của Hà Vũ, phóng viên báo Minh Huệ

[MINH HUỆ] Việc xuất bản Cừ Bình – 09 Bài Bình luận về Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) năm 2004 đã tạo cảm hứng cho một làn sóng người Trung Quốc từ khắp nơi trên thế giới bắt đầu thoái xuất khỏi ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó (Đội Thiếu niên Tiên phong và Đoàn Thanh niên).

Tính đến ngày 25 tháng 03 năm 2013, số lượng người tuyên bố thoái được công bố trên Thời báo Đại Kỷ Nguyên đã vượt mức 135 triệu người.

[Ghi chú của Ban Biên tập: Cuộc đàn áp Pháp Luân Công kéo dài 14 năm đã bao trùm lên đất nước Trung Quốc, và đất nước bị che phủ bởi những tuyên truyền sai lệch về môn thực hành tinh thần ôn hòa này. Các học viên đã khuyến khích những người dân Trung Quốc thoái ĐCSTQ như là một cách để ủng hộ cho Pháp Luân Công, với niềm tin rằng làm như vậy sẽ giúp mang lại cho những người này một tương lai tươi sáng hơn khi sự thật cuối cùng được tiết lộ và những người chịu trách nhiệm về cuộc đàn áp này sẽ bị đưa ra trước công lý.]

Quan chức ĐCSTQ chính thức rút khỏi chế độ trong “Đại hội Hai”

Trong thời gian diễn ra “Đại hội Hai” của ĐCSTQ tháng này, “Đường dây nóng Thoái ĐCSTQ” ở Toronto, Canada, đã rung lên nhiều lần. Bà Vương hề nhắc điện thoại lên thì người ở đầu bên kia liền gác máy.

Đó là một cuộc gọi ra nước ngoài từ Bắc Kinh. Bà Vương đã gọi trở lại, và một người đàn ông trung niên trả lời. Bà Vương nói: “Đây là đường dây nóng thoái ĐCSTQ toàn cầu. Mọi người đang làm tam thoái [thoái khỏi Đảng và hai tổ chức liên đới của nó] vì sự an toàn của chính họ. Anh có phải là một đảng viên không?” Người đàn ông đã vội nói: “Chúng tôi đang có mặt tại ‘Đại hội Hai’. Chủ đề này quá nhạy cảm!”

Bà Vương hiểu ra và nói: “Rất đơn giản. Anh không cần phải nói bất cứ điều gì nhạy cảm cả. Hãy nghe tôi nói nhé”, người đàn ông ở đầu dây bên kia đã yên lặng lắng nghe.

“Anh đang làm việc trong hệ thống ĐCSTQ, vì vậy anh là người tận mắt chứng kiến sự tham nhũng và tà ác của ĐCSTQ. Làm thế nào mà một cái đảng tà ác như vậy lại có thể tồn tại cho được? Hãy làm theo thiên ý và thoái khỏi ĐCSTQ đi!”

Cảm thấy người đàn ông ở đầu dây bên kia có một chút do dự, bà Vương liền nói: “Đừng lo lắng, các vị Thần có thể hiểu thấu tâm tư của người dân. Tôi sẽ cấp cho anh một bí danh là “Xiang Shan” để giúp anh thoái đảng. Người đàn ông đã nhắc lại nhiều lần: “Được, cảm ơn chị! Cảm ơn chị”.

Bà Vương rất xúc động bởi những gì đã xảy ra: “Nhờ những nỗ lực giảng chân tướng không mệt mỏi của các học viên Pháp Luân Công trong suốt những năm qua, người dân đã tỉnh thức. Các viên chức của ĐCSTQ đang chủ động gọi điện để thoái khỏi ĐCSTQ.”

Các biểu ngữ trong một cuộc diễu hành kỷ niệm việc hơn 135 triệu người Trung Quốc trên toàn thế giới đã thoái ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó (Hình ảnh đăng trên Thời báo Đại Kỷ Nguyên)

Cán bộ không quân và phi công đã không còn sẵn lòng phục vụ chế độ cộng sản nữa

Đại tá Lý Long (bí danh) và phi công Vương Phi (bí danh) làm việc trong lực lượng không quân của Trung Quốc đã gọi đến đường dây nóng thoái ĐCSTQ và nói với bà Vương rằng: “Mọi thứ tại Trung Quốc Đại lục giờ đây đang ở trong một mớ hỗn độn. Chế độ cộng sản đã hoàn toàn thối nát và đã hết thuốc chữa! Nếu mọi thứ không được xử lý đúng cách, có thể sẽ xảy ra chiến tranh. Chúng tôi không muốn mạo hiểm mạng sống của chúng tôi cho cái đảng đó nữa. Chúng tôi không thấy có bất kỳ hy vọng nào về chế độ cầm quyền của Trung Quốc cả...”

Họ đã để lại tên thật và số điện thoại của họ cho các tình nguyện viên trên đường dây nóng và nói: “Các học viên Pháp Luân Công là những người chân thật và đáng tin cậy nhất!”

Lựa chọn một con đường hy vọng

Cô Trương đã nhận được một cuộc gọi đến từ một phòng ký túc xá thuộc một trường đại học ở Trung Quốc vào một buổi tối. Tám sinh viên đã lắng nghe cô nói và đã hỏi nhiều câu hỏi về những điều như vụ

tự thiêu tại quảng trường Thiên An Môn.

Cô Trương đã nói với họ: “Trước khi tôi ra nước ngoài, tôi từng sống ở Bắc Kinh, cách quảng trường Thiên An Môn tầm 40 phút đi xe bus. Chúng tôi thường đi tới đó, và tôi không hề nhìn thấy bất kỳ một nhân viên cảnh sát nào đi xung quanh và mang theo bình cứu hỏa hoặc tấm màn dập lửa nào cả. Tuy nhiên, trong chương trình “vụ tự thiêu” của CCTV, các bạn có thể thấy cảnh sát đã đến trong vòng một phút với bình chữa cháy để dập lửa trên người của Lưu Xuân Linh, và tấm màn dập lửa đã được sử dụng... đó có phải là một trò lừa bịp không?”

“Cuộc đàn áp Pháp Luân Công của ĐCSTQ hoàn toàn là dựa vào những lời dối trá. Thật sốc khi chính phủ của một quốc gia lớn như vậy lại dùng một lời dối trá trắng trợn như thế để đánh lừa thế giới và bức hại các học viên Pháp Luân Công tốt bụng.” Các sinh viên đã tam thoái từng người một sau khi biết sự thật. Một số còn nói rằng họ muốn học Pháp Luân Công.

Một người được thả ra khỏi một trại lao động cưỡng bức trước đó đã thoái ngay lập tức không một chút do dự. Cô ấy nói với cô Trương rằng cô ấy đã chứng kiến sự tà ác của ĐCSTQ trong trại lao động cưỡng bức, và cô cũng đã chứng kiến lòng tốt và sự kiên định của các đệ tử Đại Pháp, những người giảng rõ sự thật cho mọi người, trong khi chính họ đang phải chịu sự ngược đãi dưới bàn tay của ĐCSTQ.

Nhiều người dân đang háo hức muốn biết nhiều hơn nữa về Pháp Luân Công, vì họ đã nhận ra rằng các nguyên tắc và sự thật về cuộc đàn áp là có liên quan chặt chẽ đến cuộc sống của họ. Họ ngày càng tìm cách thoái Đảng, và chủ động nói cho những người khác biết về những gì họ đã được biết. Bằng cách đó, họ đã lựa chọn cho chính mình một tương lai tươi sáng. ♦